

prima instanță - (Judecătoria Comrat) S. Popovici

instanța de apel - (Curtea de Apel Comrat) A. Curdov, G. Colev, Ș. Starciuc

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Chiurcciu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elizaveta Jumir împotriva lui Ivan Chiurcciu cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 31 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Chiurcciu și menținută hotărârea Judecătoria Comrat din 24 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 11 septembrie 2015 Elizaveta Jumir a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Chiurcciu, prin care a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul său a sumei de 1 616,30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la examinarea cauzei nr. 2-745/2010 și 200 lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea prezentului litigiu.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin hotărârea Judecătoria Comrat din 03 februarie 2011 a fost admisă acțiunea depusă de I. Chiurcciu împotriva E. Jumir cu privire la rezoluțiunea contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață, pe care a contestat-o cu apel.

La 12 aprilie 2012 Curtea de Apel Cahul a admis apelul și a casat hotărârea Judecătoria Comrat din 03 februarie 2011, emițând o nouă hotărâre de respingere a

acțiunii, care a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013.

La fel, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013 a fost respinsă și cererea de revizuire depusă de I. Chiurcciu.

Astfel, invocă reclamanta că a suportat cheltuieli, deoarece a achitat taxa de stat în sumă de 808,30 lei și 808 lei pentru examinarea cererilor de apel, pricina fiind examinată de două ori de către instanța de apel.

Menționează că la momentul adoptării hotărârii pe cauza dată, chestiunea cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată nu a fost examinată.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 24 noiembrie 2015 cererea de chemare în judecată s-a admis integral.

S-a încasat de la Ivan Chiurcciu în beneficiul Elizavetei Jumir cheltuielile de judecată suportate pentru plata taxei de stat în sumă de 1 616,30 lei la examinarea cauzei nr. 2-745/2010 și suma de 200 lei pentru plata taxei de stat la examinarea prezentului litigiu.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 decembrie 2015 Ivan Chiurcciu a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 31 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Ivan Chiurcciu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Comrat din 24 noiembrie 2015.

La 16 mai 2016, prin intermediul oficiului poștal, Ivan Chiurcciu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 31 martie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Totodată, a solicitat ca cheltuielile de judecată, pentru plata taxei de stat să fie suportate de către Elizaveta Jumir.

În motivarea recursului, reiterând motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Astfel, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și au aplicat eronat art. 94 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 31 martie 2016 a fost declarat la 16 mai 2016, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 90), în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Ivan Chiurcciu și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei

probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ivan Chiurcciu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ivan Chiurcciu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari